

30 Ιουνίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

THE VINTAGE MOTORS ENTERPRISES LTD,

Αιτητές,

· · · · · ν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 287/87)

-
- Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα —
Εισαγωγή αυτοκινήτου — Αίτηση εισαγωγής — Επιστολή πληροφο-
ρούσα αιτούντα για τον τρόπο υπολογισμού του δασμού είναι πληρο-
φοριακού περιεχομένου — Πράξη σχετιζόμενη με την πληρωμή δασμού
γίνεται εκτελεστή μόνον με την πληρωμή του (Περί Τελωνείων και 5
Φόρων Καταναλώσεως Νόμος, 1967 (Ν. 82/67), Άρθρο 161(1)).
- Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Ατελής εισαγωγή αυτο-
κινήτου οχήματος βάσει των Περί Προσωρινής Εισαγωγής (Ιδιόκτητα 10
Αυτοκίνητα και Αεροσκάφη) Κανονισμών 1968 — Μεταγενεστέρα διά-
θεση του αυτοκινήτου προς τρίτο — Βάση υπολογισμού δασμού από
τον τρίτο — Το ποσό, που θα επληρώνετο, αν αντί της ατελούς εισαγω-
γής, γίνετο κατά τον ίδιο χρόνο κανονική εισαγωγή — Ο Περί
Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος, 1967 (Ν. 82/67), Άρθρο 15
35 και Καν. 3 των εν λόγω Κανονισμών.
- Ερμηνεία Νόμων — Παράλογα αποτελέσματα — Πρέπει να αποφεύγονται.
- Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Ατελής εισαγωγή αυτο-
κινήτου οχήματος βάσει των Περί Προσωρινής Εισαγωγής (Ιδιόκτητα 20
Αυτοκίνητα και Αεροσκάφη) Κανονισμών 1968, Καν. 3 —
Μεταγενεστέρα εκδήλωση προθέσεως του εισαγωγέως να παραμείνει
μόνιμα στην Κύπρο — Ο δασμός καθίσταται αμέσως πληρωτέος.

3 Α.Α.Δ. The Vintage Mot. Ent. Ltd v. Διευθ. Τελωνείων

5 Ο Π.Α εισήξε στην Κύπρο ατελώς αυτοκίνητο όχημα βάσει των ανω-
τέρω αναφερομένων Κανονισμών. Αργότερα ζήτησε ατέλεια ως επανα-
πατρισθείς. Το όχημα στο μεταξύ υπέστη ζημιές από ατύχημα και ο Π.Α.
το επώλησε στην Αιτούσαν που εξήτησε να καταβάλει δασμούς με βάση
την αξίαν του κατά τον χρόνο της υπ' αυτής αγοράς του. Ο καθ' ου η
Αίτηση πληροφόρησε την Αιτούσα, ότι θα έπρεπε να πληρώσει
δασμούς βάσει της δασμολογητέας αξίας του κατά τον χρόνο της εισα-
γωγής του.

10 Ως αποτέλεσμα κατεχωρήθη η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως.

Το σκεπτικό, με το οποίον το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την
Αίτηση Ακυρώσεως προκύπτει από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώ-
ματα.

15

*Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρί-
πτεται. Ουδεμία διαταγή για
έξοδα.*

20 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Κουπέπα v. Δημοκρατίας (1968) 3 Α.Α.Δ. 496,

Ιωαννίδου v. Δημοκρατίας (1966) 3 Α.Α.Δ. 480,

25

Συμεού v. Δημοκρατίας και Άλλου (1987) 3 Α.Α.Δ. 332,

Γιάγκου v. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 18,

30

In re E. Philiprou Ltd. (1984) 1 C.L.R. 757,

Κρητικός v. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 2638,

Ματέρο Λτδ. v. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1574,

35

Γεωργιάδου v. Δημοκρατίας (1966) 3 Α.Α.Δ. 612,

Κυριακίδης v. Δημοκρατίας (1979) 3 Α.Α.Δ. 1986,

40

Δημοκρατία v. Αρακιάν (1972) 3 Α.Α.Δ. 294.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση, με την οποία αποφάσισε, ότι οι αιτητές έπρεπε να καταβάλουν δασμούς πάνω στη φορολογητέα αξία που είχε το αυτοκίνητο κατά την ημερομηνία εισαγωγής του. 5

Γ. Κακογιάννης, για τους Αιτητές.

A. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τον Καθ' ου η αίτηση. 10

A. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης που διεξάγει επιχειρήσεις στη Λεμεσό εισαγωγής, διανομής και πωλήσεως αυτοκινήτων. Στις 28 Δεκεμβρίου 1985, ο Παναγιώτης Αβάνης, εισήξε ένα αυτοκίνητο Mercedes 280 SE, με αγγλικό αριθμό εγγραφής C190 CYP, το οποίο είχε αγοράσει στο Ηνωμένο Βασίλειο, με προσωρινή ατέλεια σαν επισκέπτης δυνάμει των Περί Προσωρινής Εισαγωγής (Ιδιωτικά Οχήματα και Αεροσκάφη), Κανονισμών του 1968, που θεσπίστηκαν με την εξουσιοδότηση του Άρθρου 35 του Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1967 (Αρ. 82 του 1967). 15 20

Στις 23 Ιανουαρίου 1986, ο Παναγιώτης Αβάνης υπέβαλε αίτηση για να του χορηγηθεί ατέλεια για το υπό αναφορά αυτοκίνητο με την ιδιότητα του επαναπατρισθέντος δυνάμει των προνοιών του Κώδικα απαλλαγής 01.19 (Παράρτημα 1), και δήλωσε σαν ημερομηνία επιστροφής στην Κύπρο για μόνιμη εγκατάσταση την 28η Δεκεμβρίου 1985. 25 30

Στις 11 Σεπτεμβρίου 1986, το αυτοκίνητό του τοποθετήθηκε σε αποθήκη αποταμιεύσεως αφού στο μεταξύ στις 25 Αυγούστου 1986, είχε εμπλακεί σε σοβαρό δυστύχημα και υποστεί εκτεταμένες ζημιές. 35

Οι αιτητές με επιστολή τους ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου 1987, (Τεκμήριο 2) πληροφόρησαν τον καθ' ου η αίτηση ότι είχαν αγοράσει το κτυπημένο αυτοκίνητο και ζήτησαν να τους επιτραπεί να καταβάλουν τους δασμούς και φόρους με εκτίμηση της αξίας του στη σημερινή του κατάσταση. Ο καθ' ου η αίτηση με επιστολή του ημερομηνίας 20 Μαρτίου 1987 (Τεκμήριο 40

ΔΕ), απάντησε ότι θα έπρεπε να καταβάλουν τους οφειλόμε-
νους δασμούς πάνω στη δασμολογητέα αξία που είχε το αυτο-
κίνητο κατά την ημερομηνία της εισαγωγής του, η οποία συνέ-
πιπτε με την ημερομηνία που είχε δηλώσει ο Π. Αβάνης ότι επα-
5 νήλθε στην Κύπρο για επανεγκατάσταση.

Εναντίον της απόφασης αυτής οι αιτητές καταχώρησαν την
προσφυγή αυτή.

10 Ο καθ' ου η αίτηση ήγειρε το προδικαστικό σημείο ότι η
προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική
πράξη εντός της εννοίας του Άρθρου 146 του Συντάγματος,
αλλά αποτελεί πράξη προπαρασκευαστικής ή/και πληροφορια-
κής φύσεως.

15 Από την άλλη ο ευπαίδευτος συνήγορος του καθ' ου η αίτη-
ση και σε σχέση με την προδικαστική ένσταση υποστήριξε, ότι
η επίδικη απόφαση αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη, η
20 οποία εκδόθηκε σε συνάρτηση της μέλλουσας εκτελεστής διοι-
κητικής πράξης, στην έκδοση της οποίας θα προέβαινε ο καθ'
ου η αίτηση, όταν θα γινόταν ο τελωνισμός και ο δασμός θα
ήταν απαιτητός. Στην περίπτωση αυτή, προκειμένου να νομι-
μοποιηθεί η προσφυγή, οι αιτητές θα έπρεπε να καταβάλουν το
25 ζητούμενο από τις Τελωνειακές Αρχές ποσό, οπότε θα ετύγ-
χαναν εφαρμογής οι διατάξεις του Άρθρου 161 του Νόμου
82/67 αναφορικά με την επίλυση διαφορών που αναφύονται
για το ποσό του πληρωτέου δασμού.

30 Προς υποστήριξη της θέσεως αυτής έγινε αναφορά σε αριθ-
μόν αποφάσεων του Δικαστηρίου τούτου όπως εκείνη της
Καλλιόπης Κουπέλα v. Της Δημοκρατίας (1968) 3 Α.Α.Δ. 496,
Ιωαννίδου v. Της Δημοκρατίας (1966) 3 Α.Α.Δ. 480, και στην
υπόθεση *Κωνσταντίνου Συμεού v. Της Δημοκρατίας και*
Άλλου (1987) 3 Α.Α.Δ. 332, όπως επίσης και στην υπόθεση
35 *Γιάγκου v. Της Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 18.

Σχετικά με την προδικαστική ένσταση ο ευπαίδευτος συνή-
γορος των αιτητών υποστήριξε ότι αποτελεί εκτελεστή διοικη-
τική πράξη γιατί έχει παράξει άμεσα νομικά αποτελέσματα. Με
40 την επιστολή τους ημερομηνίας 20 Μαρτίου 1987, οι καθ'ων η
αίτηση πληροφόρησαν τους αιτητές για την θετική και τελική
τους απόφαση αναφορικά με τη μέθοδο με την οποία θα υπο-

λογιστεί ο πληρωτέος τελωνειακός δασμός, και αυτή είναι η απόφαση η οποία αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής. Η επίδικη απόφαση δεν είναι απόφαση με την οποία επιβάλλεται τελωνειακός δασμός, αλλά απόφαση με την οποία ο καθ'ου η αίτηση επέλεξε τη μέθοδο που θα χρησιμοποιούσε για τον υπολογισμό του πληρωτέου ποσού. 5

Σχετικά με την ουσία της προσφυγής, υποστήριξαν ότι ο καθ'ου η αίτηση έχει ενεργήσει υπό το κράτος "πλάνης περί το Νόμο", και ερμήνευσε εσφαλμένα το Νόμο. Ειδικότερα υποστήριξαν, ότι ο καθ'ου η αίτηση παράλειψε να εκτιμήσει σωστά το Άρθρο 159 του Νόμου 82/67, σε συνδυασμό με το Άρθρο 24 και ότι εν όψει της συνδυασμένης εφαρμογής των Άρθρων 30 και 35 του ίδιου Νόμου ο χρόνος κατά τον οποίο γεννάται η υποχρέωση για πληρωμή δασμού δεν συμπίπτει κατ' ανάγκη με το χρόνο εισαγωγής ή παράδοσης, ή μεταφοράς των εμπορευμάτων. Υποστήριξαν επίσης ότι η επίδικη απόφαση παραβιάζει το Άρθρο 24 του Συντάγματος γιατί επιβάλλει δασμούς αναδρομικά. Τελικά υπέβαλε, ότι η υποχρέωση για την πληρωμή δασμού ηγέρθη, όταν οι αιτητές αποτάθηκαν για την μετακίνηση του αυτοκινήτου από την αποθήκη αποταμίευσης. 10
15
20

Σχετικά με την ουσία της προσφυγής αναφέρθηκε στον Κανονισμό 3 των Κανονισμών που εκδόθηκαν δυνάμει του Άρθρου 35 του Νόμου Αρ. 82 του Νόμου 1967, και υποστήριξε ότι η φράση "όστις ουδόλως καθίσταται πληρωτέος" στον προαναφερθέντα κανονισμό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο δασμός υπολογίζεται με βάση την αξία του αυτοκινήτου και τους συντελεστές που ίσχυαν κατά την ημέρα της προσωρινής εισαγωγής του. Ανάφερε επίσης ότι από την στιγμή που ο κ. Αβάνης είχε εκφράσει πρόθεση - στις 23 Ιανουαρίου 1986 να επανεγκατασταθεί στην Κύπρο και δήλωσε ημερομηνία επιστροφής στην Κύπρο την 28 Δεκεμβρίου 1985, η οποία συμπίπτει με την ημερομηνία εισαγωγής του αυτοκινήτου η προσωρινή εισαγωγή ακυρώνεται από την αρχή. 25
30
35

ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΝΣΤΑΣΗ

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των καθ'ων η αίτηση επικαλείται το Άρθρο 161 του Νόμου 82/67. Το Άρθρο αυτό εξετάστηκε στις υποθέσεις *In re E. Philippou Ltd.* (1984) 1 Α.Α.Δ. 757, 40

5 *Κρητικός v. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 2638 και *Ματέρο Λτό. v. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1574 (η τελευταία αυτή απόφαση ανετράπη κατ' έφεση ουχί όμως πάνω σ' αυτό το σημείο, βλέπε Αναθεωρητική Έφεση 666, ημερομηνίας 24 Φεβρουαρίου 1989).

Στην υπόθεση *Ματέρο* (πιο πάνω), ο πρωτόδικος Δικαστής κ. Σαββίδης, ανάφερε τα πιο κάτω στη σελ. 1588:

10 “It is clear from the provisions of section 161 and its construction in the above two cases that it applies where ‘any dispute arises as to whether any or what customs duty is payable’ and then a procedure is provided for (a) cases where
15 the dispute is in relation to the value of the goods and (b) in any other case”.

Στην κρινόμενη υπόθεση ο ευπαίδευτος συνήγορος των αιτητών υποστήριξε ότι αντικείμενο της προσφυγής αποτελεί η μέθοδος η οποία επελέγει για τον υπολογισμό του δασμού. Η
20 ουσία όμως της επίδικης διαφοράς σε τελευταία ανάλυση αποτελείται από το ποιο είναι το ποσό του πληρωτέου δασμού. Κρίνω ότι η διαφορά αυτή πέφτει μέσα στις πρόνοιες του Άρθρου 161(1) του Νόμου 82/67 και σαν τέτοια μπορούσε να
25 γίνει αντικείμενο προσφυγής μόνο μετά την πληρωμή του δασμού.

Στην κρινόμενη υπόθεση ο Νομοθέτης έχει προσδιορίσει σαφώς με το Άρθρο 161 τον τρόπο επίλυσης διαφορών σχετικά με το ποσό του πληρωτέου δασμού. Οποιαδήποτε πράξη ή
30 απόφαση του Διευθυντή, η οποία σχετίζεται με το ποσό του πληρωτέου δασμού, γίνεται εκτελεστή - και αντικείμενο προσφυγής - μόνο με την πληρωμή του αιτούμενου δασμού. Ο δασμός στην κρινόμενη υπόθεση δεν έχει ζητηθεί ούτε και έχει υπολογισθεί. Κατά συνέπεια η επίδικη απόφαση δεν αποτελεί
35 εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής δυνάμει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος. Για το λόγο αυτό πρέπει να απορριφθεί.

40 Θα προχωρήσω όμως να εξετάσω και την ουσία της προσφυγής. Για να εξεταστεί η νομιμότητα της επίδικης απόφασης του καθ' ου η αίτηση θα πρέπει να γίνει αναφορά στους σχετικούς Κανονισμούς και ειδικότερα στον Κανονισμό 3, σύμφω-

να με τον οποίο, εάν όχημα του είδους που καθορίζεται στον Κανονισμό 2, εισαχθεί στη Δημοκρατία, και ο εισαγωγέας πείσει το Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων ότι δεν διαμένει κατά κύριο λόγο στη Δημοκρατία και πληροί ορισμένους άλλους όρους, το όχημα μπορεί να παραδοθεί χωρίς να καταβληθεί δασμός, ο οποίος δεν καθίσταται πληρωτέος, ενόσω ο Διευθυντής εξακολουθεί να παραμένει πεπεισμένος ότι οι πιο πάνω προϋποθέσεις συνεχίζουν να ικανοποιούνται. 5

Ο Κανονισμός 3 προβλέπει: 10

“3. Εάν όχημα ή αεροσκάφος, του είδους του καθορισμένου εν τω Κανονισμώ 2 των παρόντων Κανονισμών, εισαχθή εν τη Δημοκρατία και ο εισαγωγεύς πείση τον Διευθυντή ότι 15

(α) δεν διαμένει κατά κύριο λόγον εν τη Δημοκρατία

(β) σκοπεί να παραμείνη προσωρινώς μόνον εν τη Δημοκρατία και 20

(γ) πληρούνται εν τοις εφεξής διατάξεις του παρόντος Μέρους των παρόντων Κανονισμών, ως και άπαντες οι λοιποί όροι ούς ο Διευθυντής θέλει εκάστοτε επιβάλλει, 25

το όχημα ή αεροσκάφος δύναται να παραδοθεί άνευ της καταβολής του εις ον υπόκειται δασμού, όστις ουδόλως καθίσταται πληρωτέος εν όσω ο Διευθυντής εξακολουθεί να παραμένη πεπεισμένος περί των ανωτέρω: 30

Νοείται ότι ουδέν όχημα ή αεροσκάφος παραδίδεται άνευ καταβολής του εις ον υπόκειται δασμού εάν τούτο παραμένη κατά κύριο λόγον εν τη Δημοκρατία ή εάν ο εισαγωγεύς διατηρή εν τη Δημοκρατία κατά κύριον λόγον έτερον, ούτε παραδοθέν, όχημα ή αεροσκάφος”. 35

Σχετικό επίσης είναι και το Άρθρο 35 του Νόμου 82/67 το οποίο προβλέπει:

“Εις περιπτώσεις, άτινας το Υπουργικόν Συμβούλιον ήθελε, διά Κανονισμών καθορίσει, εφ’ όσον ο Διευθυντής πεισθή ότι εμπορεύματα εισάγονται προσωρινώς επί τω 40

τέλει επανεξαγωγής των, ούτος δύναται να επιτρέψη παράδοσιν αυτών, υπό όρους εκάστοτε καθοριζομένους κατά το δοκούν, και άνευ της καταβολής οιουδήποτε δασμού”.

5 Το ερώτημα που εγείρεται είναι σχετικά με την αξία του αυτοκινήτου πάνω στην οποία θα πρέπει να υπολογισθεί ο δασμός εφόσον το συγκεκριμένο αυτοκίνητο διετέθη μετά την προσωρινή εισαγωγή του. Θα είναι πάνω στην αξία του κατά την ημέρα εισαγωγής του ή πάνω στην αξία του κατά την ημέρα διαθέσεώς του;

10 Στην κρινόμενη υπόθεση αν επρόκειτο για κανονική εισαγωγή - και δεν μεσολάβουσε η εφαρμογή του Κανονισμού 3 - ο πληρωτέος τελωνειακός δασμός θα υπολογίζετο με βάση την αξία του αυτοκινήτου κατά την ημέρα της εισαγωγής του. Μεσολάβησε όμως η ατελής εισαγωγή κατ’ εφαρμογή των προνοιών του Άρθρου 35 και του Κανονισμού 3. Η ατελής όμως εισαγωγή, σύμφωνα με τον Κανονισμό 3, υφίσταται “εν όσω ο Διευθυντής εξακολουθεί να παραμένει πεπεισμένος” ότι ο εισαγωγέας “σκοπεί να παραμείνη προσωρινώς μόνον εν τη Δημοκρατία”, και σε τέτοια περίπτωση ο δασμός “ουδόλως καθίσταται πληρωτέος”. Στην κρινόμενη υπόθεση μετά την εισαγωγή ο εισαγωγέας εξέφρασε την πρόθεση να παραμείνει μόνιμα στην Κύπρο. Ευθύς μετά την έκφραση αυτής της πρόθεσης ο δασμός καθίσταται πληρωτέος. Σαν τέτοιος δασμός σύμφωνα με την ορθή ερμηνεία του λεκτικού του Κανονισμού 3 πρέπει να είναι ο δασμός που θα ήταν πληρωτέος κατά την ημέρα της εισαγωγής του αυτοκινήτου. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα οδηγούσε σε παράλογα και άδικα αποτελέσματα και είναι αξίωμα ότι πρέπει να αποφεύγεται η ερμηνεία που οδηγεί σε παράλογα αποτελέσματα (*Κυριακίδης v. Δημοκρατίας* (1979) 3 Α.Α.Δ. 1986, *Γεωργιάδου v. Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 612).

35 Δεν υπάρχει ρητή νομοθετική πρόνοια που να υποστηρίζει την εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών. Οι μόνες νομοθετικές πρόνοιες είναι οι Κανονισμοί 3 και το Άρθρο 35, οι οποίες έχουν ήδη αναφερθεί. Οι νομοθετικές πρόνοιες στις οποίες έχει αναφερθεί ο ευπαίδευτος συνήγορος δεν εφαρμόζονται στην κρινόμενη υπόθεση. Αν γίνει δεκτή η ερμηνεία που εισηγείται ο ευπαίδευτος συνήγορος θα οδηγηθούμε στο πιο κάτω παράλογο αποτέλεσμα, που είναι αντίθετο με την όλη φιλοσο-

φία του Νόμου 82/67, και που επίσης οδηγεί στην καταδολίευση των προσόδων του Κράτους. Ένας Κύπριος κάτοικος του εξωτερικού θα μπορεί, ενώ έχει πρόθεση να παραμείνει μόνιμα στη Κύπρο να δηλώνει ότι θα παραμείνει προσωρινά. Αφού παραμείνει για ένα μεγάλο διάστημα προσωρινά θα δηλώνει 5
ότι προτίθεται να παραμείνει μόνιμα, και να απαιτεί όπως ο υπολογισμός της αξίας του αυτοκινήτου για σκοπούς δασμού γίνει ουχί με βάση την αξία του την ημερομηνία της εισαγωγής του αλλά με βάση την αξία του την ημερομηνία που εξέφρασε την πρόθεση ότι θα παραμείνει μόνιμα στην Κύπρο, που θα 10
είναι οπωσδήποτε χαμηλότερη.

Η εισήγηση για παραβίαση του Άρθρου 24 του Συντάγματος δεν ευσταθεί, γιατί η επίδικη απόφαση ουδόλως αποτελεί αναδρομική επιβολή φόρων, απλώς λόγω συνθηκών που δημιούργησαν οι ίδιοι οι αιτητές, λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό του πληρωτέου δασμού η αξία του αυτοκινήτου κατά το χρόνο της εισαγωγής του. 15

Η εισήγηση του ευπαιδευτού συνήγορου των αιτητών που περιέχεται στη απαντητική αγόρευσή του και που σχετίζεται με την παραβίαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος στερείται βάσεως γιατί τα γεγονότα της υπόθεσης την οποία επικαλείται είναι διαφορετικά, και η αρχή της ισότητας εφαρμόζεται πάνω σε περιπτώσεις που τελούν υπό τας αυτάς εν γένει συνθήκας. 20
(*Δημοκρατία v. Αρακιάν* (1972) 3 Α.Α.Δ. 294, 299). 25

Για τους πιο πάνω λόγους θα απορρίψω την αίτηση και επί της ουσίας. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς όμως διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα. 35